

לחץ גופני מתון

היולול בחיי אדם הולך וגובר בישראל האם זהו יבוא המנטחים?

היה זה שבוע של אלימות. המדינה כולה הודעוזה כאשר ילד כן שש ידה כנהגימונית והרג אותו כירייה אתה. הנער שיחק באקרה טעון של אביו שהיה במכונית, וידה בנהג שישב במכונית סמוכה. הרבר סימל איכשהו את היולול הר גובר במדינה בחיי אדם, ריבוי כלייהני שק והיחס האדיש לטיפול בהם. האב טען כי הוציא את המחטני מהאקרה, אך נראה שהשאיך כרוך בקנה. לפחות חלק מן המדינה הודעוזה כאשר נודע כי אסיר ערבי מת בחרר-חקירות של השב"כ. הרבר העלה מחדש את החששות החמורים ביותר לגבי שיטות החקירה של השב"כ, ולגבי המש מעות האמיתית של שלוש המילים המפחידות: לחץ גופני מתון. באותו היום מתו עוד שני תושבים של השטחים הכבושים בהתנגשויות עם צה"ל. כמה ערבים אחרים שכנו בנתי החולים במצב אנוש. מי שהישלח את עצמו כאילו האיני תיפארה "נגרעה", התאכזב שוב. האיני תיפארה היתה השבוע במלוא תנופתה. במלאת 15 חודשים מאז פרוץ ההתקוממות, היא היתה כמעט שלמה. יש ראל שולטת בתחום האש של חיילי צה"ל. בכל שאר המקומות, לאורכם ול רוחנם של השטחים הכבושים, שולטת הנהגת האיניפארה. היא מנהלת את החיים, מורימה כספים, מפעילה מיס מעת, לוחמת בפשע במקומות שהמיס טרה התמוטטה עם התפטרות השוטרים הערביים. יותר ויותר נשען השילטון הישראלי על הכוח הגס. והכוח הגס הוא מישענת קנה צרופ. אחת התוצאות: הכוח הגס הופך לגורמה גם בישראל עצמה.

הפלטטינים שהמהלך המתון נכשל. באותה הפתאומיות שבה פרצה האיני תיפארה, עלולה האיניתפארה לשנות את כיוונה ולעבור לשימוש בכלייהנישק. התוצאה תהיה מרחיק דמים. ניצחון הפונרמנטליוס האיטלאמי בקרב חלק מהציבור הערבי בישראל היה צריך להדליק השבוע אור אדום לגבי מה שעלול להתרחש בגדה ובי רצועה. אולם כירושלים שמחים כיום על כל סימן של התגברות הקיצוניות הפלטטינית, המחלישה את ערפאת. קשה להעלות על הדעת שימחה אווילית ומסוכנת יותר.

הממשלה

לחשויים

מלוכלכים

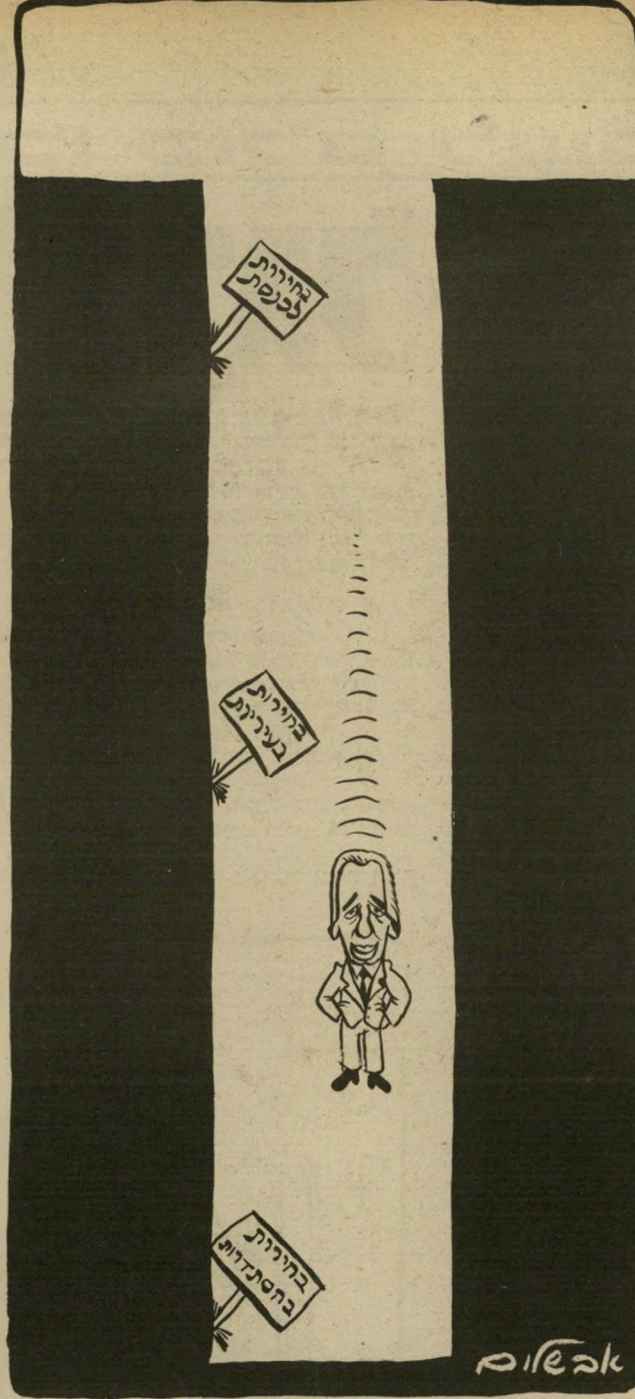
אויבים זדוניים העלילו

על יצחק שמיר כאילו יש לו תוכנית שלום.

היה נדמה כאילו יצחק שמיר, אדם מתון בהתבטאויותיו, יוצא מגדרו. נאום פומבי, שצולם בטלוויזיה ושי שודר ברדיו, התנפל שמיר על שלום נכשויו, וקרא לו "גוף שולי שבשולי". זה היה פאראדוקס. אם הגוף הוא שולי, מדוע לתקוף אותו בשצדיקצף בכל כלייהתיקשות בארץ ובעולם? ואם תוקפים אותו, כי איך יכול הגוף להיות שולי? וכן: אם הגוף הוא שולי, איך יכולים מעשיו להיות פגיעה המורה במדיניות הממשלה? ואם הם מהווים פגיעה כזאת, איך הגוף יכול להיות שולי? מה ההתרגשות? לאאורה הת רגו שמיר על ההפגנה שניסו אנשי שלום נכשויו לערוך בשטחים הכבר שם, שם הם התכוונו להיפגש עם תושבים מקומיים (ראה כתבה).

הפגנה זו לא התאפשרה, בגלל הת נגרות שרהביטחון, יצחק רבין. מי מדיה היו במילא מצומצמים למדי. אין הם מצדיקים את התרגשותו של שמיר. גם המיפגש שעומדים אנשי שלום נכשויו לערוך עם אנשי אשף בארצות הברית אינו יכול לעורר התרגשות מיוחדת. זהו מיפגש אחד מני רבים, שכבר הפכו שגירה בצורתם ובתוכנם. מדוע קומם דווקא מיפגש זה את שמיר? לשונות רעות. התעלולמה טמונה בשתי מילים שאמר שמיר. הוא ריכר על "לחשויים מלוכלכים", כאילו יש לו תוכנית שלום. עצם ההתבטאות מדהימה. מי שמ ייחס לראש ממשלת ישראל את הכור נה-לפרסם תוכנית שלום מעניק לו הי לה שאין הוא ראוי לה. אחר 15 חודי שים של איניתפארה, ובמצב הבינלאר מי המידרדר של ישראל, לא יכול להיות עלבון חמור יותר לראש ממש לת ישראל מאשר הטענה שאין לו תוכנית שלום.

אם שמיר רואה כריבורים המופרכים על תוכנית השלום שלו, לחשויים מלוכלכים, ולא דברייהנפנה, זה אומר רשני. גורל משותף. תוכן דבריו של שמיר וסיגנונם מתאימים לפוליטיקאי הסבור כי מאיימים עליו. בחוגי הימין הולכת וגוברת ההתי קפה על שמיר. שותפים לה אנשי הימין הקיצוני, ובמרומו גם אריאל שרון. הלחשויים אומרים כי שמיר ומשה ארנס עומדים להיכנע להצרים אמרי קאיים ולשינוי דעתיהקהל בישראל, ולפרסם תוכנית שלום שיש בה רמז של ויתור על הגדה והרצועה ו/או רמז של הסכמה להידבר עם אנשי אשף. טענה כזאת מהווה כיום פגיעה חמורה ביותר במנהיגותו של שמיר בליכוד. מכאן התרגשותו של שמיר. הוא תקף בחמת יצועם את שלום נכשויו, הצביע נגד שימעון פרס בעניין תר (המשך בעמוד 8)



"בינתיים הכל בסדר!"

הוראת הסורים, המשתמשים בו כדי לערער את סמכותו של ערפאת. המסר של טוריה לעולם: אין מהלכיי שלום בלעדיו. אם האפט אל יאסר אינו רוצה בשקט, לא יהיה שקט. כרגיל, משתמש אסד בכלייהשרת פלטטיני להשגת מט רותיו שלו. הסחורה לא סופקה. מעבר להתגרות זו של חוותמה ואסד קיימת סכנה יותר עמוקה. מגוי וגמור עם ערפאת לשמור על קונסנוס לאומי. פילוג מחודש באשף יהיה אסון בעיניו. בעיני הפלטטינים, עשה אשף ויי תורים עצומים, כדי להשיג את ההי ברות עם ארצות הברית ועם חלק מהציבור הישראלי. ההכרה בישראל ובהחלטה 242, ההסכמה להפסקת הפי גועים מבחורץ, החלטות אלגיר והצי הרות וזוהו של ערפאת — כל אלה נראים לפלטטינים כמחיר עצום. עתה נדמה לרבים שהסחורה לא סופקה. אם תתגבר הרגשה זו, היא תביא לסוף העידן המתון באשף. ערפאת יצטרך להתאים את עצמו. כבר השבוע שינה ערפאת את עמדתו הרישמית וטען כי פעולות חוותמה בלבנון אינן סותרות את הסכמתו להפסקת "הט רור". לפי עמדה זו, פעולה נגד הכיבוש הישראלי ברור-לבנון אינה "טרור", אלא מאבק לגיטימי, ביחוד לאור ההפצצות של חיל-האוויר הישראלי, שפגעו בטעות גם בבתי-ספר לבנוני מרחיק דמים. הסכנה האמיתית היא שהיסודות הקיצוניים בעם הפלס טיני, שהוכו סוק על ירך בוועידת אלגיר, יתגברו שוב — אם יאמינו

רוגים על רקע היחסים עם מוסקוה. במיסגרת התימרונים האלה, כראי לארצות הברית לשמור על הקשר עם אשף. אלא שלקשר זה אין תוכן. ההידיב רות בין נציגי אשף והשגריר האמי ריקאי בתונים היא על עניינים של מה בכך, גישושים הרדיים ודיונים סמא נטיים על משמעות המושג "טרור". אסד מפעיל. פלטטינים רבים קיוו כי התחלת ההידיברות עם אר צות הברית תביא לשינוי מהיר במצבם הבינלאומי. תיקוה זו אינה מתגשמת, והיא מולידה אכזבה גוברת והולכת. לאכזבה זו עלולות להיות תוצאות מסוכנות — גם כלפי ישראל. יאסר ערפאת הוא ראש של קר אליציה רחבה. מלבד אירגונו, פת"ח, שגם בו יש זרמים שונים, שותפים באשף פלגים עצמאיים, שלכל אחד מהם יש אוריינטציה והשקפה משלו. החזית הדמוקרטית של נאפי חוות מה היא פלג כזה. חוותמה נחשב בצ מרת אשף כאופורטוניסט, המשנה את עמדותיו לפי אינטרסים חולפים. כיום הוא מנסה לנצל את האכזבה של רבים באשף, כדי לבצר את מעמדו העצמאי. חוותמה, כמו ג'ורג' חבש מ"החזית העממית", הצביע נגד החלטות אלגיר. אולם בפעם הראשונה בתולדות אשף הסכימה האופוזיציה לקבל את מרות הרוב. עכשיו טוען חוותמה כי לא הוחלט על הפסקת הלחימה ברור-לבנון, נגד יעדים ישראליים. זוהי פרובוקציה גלר ייה כלפי ערפאת והנהגת אשף. ברור כי חוותמה פועל גם על פי

כ סוף לא היה כרוך כליכך מי נפגש עם מי, מתי ואיפה. הרייוחים על תנועת המפגינים כצירים שונים ברחבי הגדה המערבית זרמו דרך מכ שירייהקשר של מארגני שלום נכשויו ושל כוחות צה"ל, שאיבטחו אותם ועקבו אחריהם. אחד החיילים סיפר בקשר למפקדו ש"האינטליגנטים הגיעו לדרך המיד בלה".

דרך המיזבלה היא הכניש העוקף, מיורחית לבית לחם, ואילו התקבצו ביום השבת לפני הצהריים עשרות מפעילי שלום נכשויו, שניסו להגיע למיפגש מתוכנן עם פלטטינים כבתי עומר. הרעיון נולד לפני שבועות רבים. הכוונה היתה להכריז על "יום שלום", ולקיים בו פגישות בין ישראלים, תומי כי תנועת שלום נכשויו, ובין פלס טינים, תושבי השטחים הכבושים. כבר בכינוס בפאריס, שבו נפגשו ח"כים ישראלים עם פלטטינים חברי אשף, נרון הרעיון מאחורי הקלעים. גם בכינוס בהאג, שנערך אחר-כך, העלה ח"כ רן כהן את הרעיון, בשיחה שערך עם כסאם אבריריף. כפיו של כהן היתה בקשה: שהפלטטינים בשט חיים הכבושים יפסיקו את האיניתפארה ליום אחד, כאות הודרות עם "יום הש נדההשלום הישראלי. אבריריף הבטיח לשקול את הבקשה בחיוב, ובשבועות לתשובת אשף. ואכן, באחד הכרונים האחרונים של ההנהגה המאוחרת של האיניתפארה התבקשו התושבים שלא לתקוף מכר ניות הגושאות שילטי שלום נכשויו. ולשטף פעולה במיפגשים המתוכננים. בינתיים דאגו ראשי התנועה לפר טים האופרטיביים של המיכצע המשר לב. הכוונה היתה לחלק את אלפי המש תתפים הצפויים לקבוצות שונות, שיש עו ליעדים שונים ברחבי הגדה המעי

הם חיפשו

כביש עוקף

צה"ל, אבל

הם מצאו

רק פקק.

ענת סרגוסטי

ליוותה אותם

רבית. התוכנית נעשתה בתיאום מלא עם הפלטטינים, תושבי מקומות שונים בגדה, שאמורים היו לקבל את פניהם של המפגינים הישראליים. מתוך מחשבה די מבוססת, החצבא ינסה למנוע את תניסתם של הישר אלים לגדה, נשמרו פירטי המיכצע התנועה לפרס מודעות בעיתונים, ובהן פרטים על מקומות המיפגש לציאה בלבד. רק מתרימעט מן הפעילים המרכזיים של התנועה היו שותפים לדיעת מקר מות המיפגש המיועדים. מקום המיפגש שמול המטה האר נקבע מיגרשהחנייה שמול המטה האר צי של המיטרה. עשיות מכוניות פרטיות של פעילי התנועה זרמו בש עת-ביקר מוקרמת ואפורה של יום השבת אל מיטסה הכורכר. גם אוטר בוסים שהעמידה התנועה לרשות המי פגינים כבר המתינו במקום. אל הרחבה הגיעו גם עשרות עיתונאים מן הארץ ומן העולם. גיפים של מיסמר-הגבול הסתובבו